

J.N. Darby

Jezus en de Zijnen na Zijn opstanding

Lukas 24:36-53

De Heer stelt ons in deze verzen voor Wie Hij voor ons is, nadat Hij de wereld zal verlaten; en in welke relatie wij voortaan tot Hem staan. Als een geliefde ons verlaat, blijven de herinneringen aan hem bij ons achter. Wij vinden hier dus de laatste herinneringen aan het hart van Jezus na Zijn opstanding opgetekend.

Wat een blijde boodschap heeft de Heer achtergelaten door middel van de discipelen in deze wereld! Hij vertoont Zichzelf nu niet meer aan de wereld. En de gelovigen zijn door Zijn verlossingswerk getrokken uit de tegenwoordige boze wereld. De dood van de Heer heeft een einde gemaakt aan elke verbinding tussen Hem en de wereld. Het geduld van God heeft nooit gefaald. God heeft gewerkt, en Hij heeft alle moeite genomen vroeg en laat, zoals Hij zegt door de profeet (Jer. 7:13). Hij heeft Zijn dienstknechten gezonden en ten slotte ook de Erfgenaam; en nu redt God mensen door hun het evangelie voor te stellen.

En als wij bedenken dat God zich met de mens is gaan bezighouden, zodra deze uit Eden was verdreven, zodra de zonde in de wereld was gekomen, is dat een ernstige zaak. Hij heeft alles gedaan wat maar mogelijk was, om de mens tot Zichzelf terug te brengen. Maar toen God in Christus naar de mensen toekwam, heeft de mens Hem buitengeworpen uit de wereld. De zondvloed, de wet, de profeten en ten slotte de zending van Zijn Zoon: dit alles heeft God geprobeerd ten opzichte van de mens.

Na de ongehoorzaamheid van Adam heeft God tegen hem gezegd: 'Waar ben je?' Hij was in de zonde gevallen. En aan Kaïn vroeg God, nadat hij zijn broer had vermoord: 'Waar is uw broeder?' Het is eigenlijk dezelfde vraag die Hij door middel van het evangelie stelt: 'Waar is Mijn Zoon?' Ongetwijfeld spreekt het bloed van Jezus van betere dingen dan dat van Abel. Maar ik spreek hier niet over wat God heeft gedaan, maar wat de mens en de wereld hebben gedaan. 'Deze is de Erfgenaam, laten wij Hem doden'. Dat is wat de wereld heeft gedaan. Net zoals Kaïn had gedaan in de begintijd. Het nageslacht van Kaïn heeft daarna haar genoeg gezocht in kunst, plezier en werk. De mensen zoeken hun geluk buiten God en willen zo gelukkig mogelijk worden zonder rekening te houden met God, terwijl de Zoon van God verworpen is.

De Heiland had alle kracht die nodig was om de mens te verlossen; elke tegenstand verdween door een enkel woord van Jezus. Hij was God, maar de wereld wilde niets van Hem weten. Hij had alle macht om de boze geesten uit te werpen, maar de mensen vroegen Hem uit hun gebied te vertrekken (Matt. 8). Dat toont het juiste beeld van de toestand van de mens, die in de zonde gevallen is. Hij wil van God niet weten. Dat is nu nog steeds het geval. De mensen kunnen Jezus niet meer doden, maar hun harten willen van Hem niets weten. Probeer eens tijdens wat onschuldig vermaak over de naam van Jezus te spreken. Men zal snel tegen u zeggen: 'Dit is niet het juiste ogenblik'. Maar het is nooit het juiste ogenblik. Van de kant van de mens was de breuk eerder volkomen dan van de kant van God. Pas nadat de mensen Christus hadden verworpen, werd het oordeel uitgesproken. De Heer zei: 'U hebt Mij verworpen, u zult Mij niet meer zien.' Dat is de plaats van Christus tegenover de wereld. Maar dat heeft de liefde van God niet tegengehouden. Als God zou handelen naar de toestand van de mens, is er voor de mens alleen maar oordeel. God kan hem dan alleen maar wegdoen.

We kunnen ook niet spreken van een bepaalde maat van het kwaad. De verloren zoon was niet direct zo diep gezonken, dat hij het voedsel van de varkens opat. Maar zodra hij het huis van zijn vader verliet, was hij al ongehoorzaam. Het is dwaas om onderscheid te maken tussen zonden. Veronderstel dat de één 100 zonden heeft gedaan, en de ander 101 of 102, enz. Hoe zouden we daar onderscheid tussen moeten maken? Iedereen heeft God verlaten. Als ik in mijn boomgaard twee wilde bomen heb staan, houd ik er geen rekening mee dat de één 100 wilde appels draagt en de ander 200. Ik zeg: 'ze moeten allebei omgehakt worden.' U hebt kwaad bedreven omdat u daarvan hield; en ik ook, omdat ik het kwaad liefhad en van Christus niets wilde weten! God ziet alles en weegt alles op de weegschaal van het heiligdom. Hij kan de beoordeling van goed en kwaad niet verlagen tot het niveau waarop zondaars dit bezien. U zou bij u thuis ook geen mensen ontvangen, die zich

onbehoorlijk gedragen. Zou God dan zondaars in Zijn huis moeten ontvangen, om de mens maar gelukkig te maken? God is goed, maar niet op die manier. Als men in de wereld zegt: 'God is goed', dan betekent dit: 'God zal wel onverschillig zijn tegenover zonde.' En men profiteert hiervan om kwaad te bedrijven.

Bij de discipelen vinden we vele soorten van zwakheid en falen. De één had de Heer verloochend, en de anderen hadden Hem in de steek gelaten. In vers 37 lezen wij: *'en zij werden ontzet en verschrikt en meenden een geest te aanschouwen'*. Alles wat van God komt, alles wat aan die andere wereld herinnert, maakt de mens in deze wereld bang. Zelfs als die bedekking¹ wordt weggenomen op een verkeerde en bijgelovige manier, is de mens bang. Wat een vreselijke toestand! Dat is niet de toestand van een christen. Voor hem is Jezus in de dood gegaan, en is er weer uit verrezen. Maar mensen kunnen de gedachte niet verdragen om te sterven als een beest. Zij zijn bang en dat geeft hun geen troost. U zegt misschien: 'Ik hoop gespaard te worden'. Maar denkt u met uw zonden de hemel binnen te kunnen komen, terwijl Adam om één zonde is weggejaagd?

Maar, een Ander is in de dood gegaan! Ik lees het in het evangelie. Jezus is te midden van Zijn discipelen gekomen. Ik ga naar Hem toe, want Hij heeft de woorden van het eeuwige leven! En ik veronderstel dat u dat ook hebt gedaan. Hoe is Jezus bij de Zijnen geweest? Altijd vol goedheid. Hij verwijt Petrus niets. Hij is goed en zachtmoedig, terwijl Hij de zondaars ontvangt. Petrus en de anderen worden niet afgewezen, ook al had Petrus Hem verloochend en hadden de anderen Hem verlaten en had de wereld Hem verworpen. Deze Jezus is nu Dezelfde in de hemel. U hebt in de beschrijving van Jezus op aarde Hem gezien, Die alles vergaf, Die genas en verdraagzaam was. Hij is niet veranderd. Hij is Dezelfde op dit moment.

Hij zegt tegen Zijn discipelen: *'Zie Mijn handen en Mijn voeten, dat Ik het Zelf ben; betast Mij en zie, dat een geest geen vlees en beenderen heeft, zoals u ziet, dat Ik heb'* (vs. 39). De wens van het hart van Jezus is Zijn goedheid te laten zien. 'Ik ben het, kijk maar goed en raak mij aan'. Wat een goedheid en genade! Hij wilde hen ervan overtuigen dat Hij Dezelfde was. Hij deed alle mogelijke moeite om te laten zien Wie Hij was. *'En toen zij het van blijdschap nog niet geloofden en zich verwonderden, zei Hij tot hen: Hebt u hier iets te eten?'* Wat een genade! Hij Die verlaten en verraden was, toonde hun alle genegenheid om hun harten te

¹ Zoals de sluier die Mozes om zijn gezicht deed om de heerlijkheid te bedekken.

overtuigen. Zelfs hun zwakheid had Zijn hart niet van hen vervreemd. Hij toonde hun Zijn liefde boven alle zwakheid.

Toen Hij binnenkwam, zei Hij iets tegen hen dat Hij nooit gezegd had tijdens Zijn leven. Dit woord is een woord van onmetelijke rijkdom. Het kan verlangen in het hart opwekken. Het is het woord of liever de zaak, waaraan God graag Zijn naam verbindt: Hij is de God van de vrede. God noemt Zichzelf niet de God van de vreugde. Want vreugde kan verloren gaan. Maar de vrede veronderstelt dat niets mijn hart nog kan verontrusten. De Heer had hierover geprofeteerd, toen Hij zei: 'Vrede laat Ik u'. Op andere plaatsen zegt Hij soms: 'Vrees niet'. Maar hier voert Hij de vrede in. Maar kan er vrede zijn in een hart, dat ver van God leeft? Nee. U zult geen vrede hebben, als u niet met God verzoend bent.

Voor de eerste keer zegt Jezus tegen hen: 'Vrede zij u' (vs. 36). Denkt u dat Hij God buiten beschouwing liet, toen Hij dit woord sprak? En gaf Hij hun een vrede, die verontrust zou kunnen worden als God Zich zou vertonen? Hij heeft hen toch niet bedrogen? Jezus kon zeggen: Ik weet wat dit is. Ik schenk u vrede. Zij hadden zonden, maar Hij had die gedragen in Zijn lichaam op het hout. Zij waren onderworpen aan de dood, maar Hij was voor hen in de dood gegaan en had die tenietgedaan, en hem die de macht over de dood had. Ten slotte had Jezus het oordeel van God ondergaan.

Zijn boodschap is deze: 'Vrede zij u'. Hij was de Heiland, Die vrede had gemaakt. Als u zegt: 'Ik ben verloren en ik heb geen andere hulp dan Jezus', dan zegt Hij: 'Ik geef u wat Ik heb, vrede en vergeving'. Alles wat mij kan verontrusten, heeft Jezus ondergaan en weggenomen. Denkt u soms dat Hij op het kruis heeft geleden om u te bedriegen? Hij spreekt van de vrede, die Hij heeft gemaakt. Als u niet van die vrede geniet, dan gelooft u Jezus niet, Die de vrede tot stand heeft gebracht en heeft verkondigd. Hij geeft vrede zelfs voor onze omstandigheden. Is er iets dat Hem verhindert ons lief te hebben? Dat is de vrede voor het hart.

Hij zegt in vers 46: *'Zo staat er geschreven, dat de Christus moest lijden en uit de doden opstaan op de derde dag'*. Heel het werk was vastgesteld in de raad van God. Het is het vaste fundament en alles is volmaakt geregeld in deze raadsbesluiten. Men moest beginnen met prediken te Jeruzalem. De genade begon daar, waar de noden waren. Men moest bekering prediken, maar hoe? *'In Zijn naam'*. Wat verkondigt de naam van Jezus? Volmaakte liefde van Zijn kant, maar volkomen ongerechtigheid van de kant van de mens. Het berouw, de bekering herinnert aan alles wat u tegen Jezus gedaan hebt. U hebt de wereld meer liefgehad dan Hem. U hebt andere dingen liever gehad dan Hem.

Zie de Heer, stervend op het kruis. Wat leert u daarvan? Waarover heeft Hij alle rechten gekregen? Deze openbaring van de Heer Jezus toont alles wat God heeft gedaan om het hart te winnen. Is dat tevergeefs? Is uw hart voor Christus gewonnen? Nee. Dan roept God op tot bekering. Het gaat er niet alleen om u de één of andere zonde te verwijten. Nee, maar door God onderwezen, voeg ik mij bij Hem om te erkennen dat er alleen maar zonde in mij is.

Het tweede dat verkondigd moest worden, is de vergeving van alles wat u zo hebt ontdekt bij de bekering. De vergeving van de zonden, het tenietdoen van de zonde. Als u de vijandschap van het vlees tegen God erkent, is alles vergeven. O, zult u zeggen: Ik heb er gisteren iets van genoten, maar vandaag (...). Maar God zegt dat Hij die zonden niet meer zal gedenken. Hebt u de vergeving van uw zonden? Gelooft u dat op grond van het bloed van Christus? Dat maakt de vrede standvastig.

Daarmee is ook een andere waarheid verbonden. God zal u niet eerder kracht tegen de zonde geven, voordat u eerst de vergeving van uw zonden hebt ontvangen. U moet de genade aannemen van Hem, Die de goddeloze rechtvaardigt.

In vers 49 lezen we: *‘Blijf in de stad totdat u wordt bekleed met kracht uit de hoogte’*. Dat is de kracht waarmee wij worden bekleed, als wij in Christus zijn. Dan hebben wij kracht van boven. Nadat wij geloofd hebben, zijn wij verzegeld met de Heilige Geest.

Samenvattend vinden we in deze verzen de volgende gedachten:

1. Christus heeft Zich oneindig veel moeite getroost om herkend te worden door Zijn discipelen.
2. Christus openbaart aan ons hart, onze vijandschap tegen God en tegen Hemzelf.
3. Er is vergeving van zonden in Zijn naam.
4. De kracht die in Hem gevonden wordt.
5. Ten slotte, Jezus Die de handen opheft om ons te zegenen.

Denkt u dat Hij u kan bedriegen, als Hij zegt: ‘Vrede’? Denkt u dat Hij ophoudt over u te waken? Moge Hij u geven, dat u niet door deze arme wereld bedrogen wordt, zodat Hij u alles kan schenken wat nodig is om Hem te verheerlijken.

Bron: *Le Messager Evangélique* 1965-182; Titel: *Jésus et les siens après sa résurrection*

